

[Henning Philipsen.]

heraf, siger man, ophæves reglerne om huslejenævn og boliganvisning i boligreguleringslovens kapitler II og IV. Det forekommer mig rigtigt, at dette ting nu én gang for alle fik at vide, hvad man mener med et frit boligmarked, i hvert fald når man kommer og stiller forslag her. For hvad er dette forslags punkt 1, hvad er der så føjet hertil i øvrige punkter? Ja, der er føjet hertil, at i de tilfælde, hvor huslejereguleringens ophævelse fører til en huslejeforøgelse på mindst 25 pct. eller mindst 1.000 kr. på årsbasis, skal der ydes lejerens kompensation. Og så følger man til længere nede i afsnit 4, at for boliger i almennyttige boligselskaber fastlægger boligministeren hvert år forud for 1. april de nærmere regler for en ajourføring af huslejerne.

Hvor er det frie boligmarked i denne situation? Hvor er det frie boligmarked, som betinger, at tilbud og efterspørgsel skulle give prisen, når man på forhånd beder boligministeren om at måtte låse lejerne fast i det almennyttige byggeri og allerede selv forudser, at det, man vil tilgodese, når man taler om frit boligmarked, er, at der vil ske nogle enorme lejestigninger i det private udlejningsbyggeri? Det er det modsatte af, hvad jeg forstår ved et frit boligmarked. Det eneste, der bliver frit, er de private husejeres mulighed for at tage den husleje, som situationen betinger, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at de også nok skal vide at benytte sig heraf.

Må jeg have lov at føje til for en ordens skyld, at vi anser lejeforhøjelser i den ældre boligmasse, i hvert fald det, som dette forslag og andre forslag, vi har set, sigter til, som noget særdeles sekundært i forbindelse med en langsigtet boligløsning. Det er nybyggeriets finansieringsproblemer, det først og fremmest drejer sig om; eventuelle lejeforhøjelser i det ældre nybyggeri er noget sekundært, som under alle omstændigheder skal sættes i forhold til den pris, man opnår for boligerne i det nye udlejningsbyggeri.

Når jeg har sagt dette, kan det vel ikke undre, at jeg går over til afsnit 6. Hvad er det, man foreslår her? Ja, her foreslår man sådan set det, som vi kender i dag, nemlig at man stadig væk skal have ret til for ejerboligens vedkommende at kunne fradrage renter, udgifter af indestående prioriteter,

reservefonds- og administrationsbidrag til kredit- og hypotekforeninger samt pålignede ejendomsskatter. Ja men der er jo intet nyt under solen i forhold til det, vi kender. Dette er ganske enkelt en fortsættelse, som jeg sagde før, af boligforliget af 1966, hvor det hele har fået lov til at flyde.

Jeg må måske have lov til at gøre en bemærkning til hr. Bendix, som leverede et særdeles varmt forsvar for enfamilieshuset som en god bolig, en betragtning, som jeg er enig i. Hr. Bendix siger, at den er der flere og flere der ønsker, og det er da rigtigt. Men så følger hr. Bendix til: og derfor er ejerboligen at foretrække. Det ville dog vel være rimeligt, at man fik en dokumentation for, at boligen er bedre, fordi den tilfældigvis skulle være ejet, i forhold til, at den var lejet. Boligen bliver dog ikke bedre af den grund. Derfor synes jeg godt, at man kan sige rent ud — det bør man gøre efter min mening — at det, man foretrækker, når det drejer sig om ejerboligen, er det, som er den faktiske situation på boligmarkedet i Danmark i dag, at det såkaldt støttede byggeri i realiteten er det ustøttede, og det, der er det ustøttede, er i realiteten det byggeri, som virkelig er støttet. Det er jo sandheden, og jeg skal beskrive det ganske kort.

Enhver i denne sal, i hvert fald de, der er til stede, ved, at rentesikringsloven ganske enkelt betyder, at staten garanterer for en rente ned til 6 pct. i det almennyttige byggeri, som aftrappes med 1 pct. om året, og det vil sige, at med det nuværende renteniveau er vi i løbet af 11-12 år oppe på, at renten falder med sin fulde vægt på beboerne i almennyttigt byggeri. Hvad sker der på det parcelhusområde, som hr. Bendix anser for at være værd at forsvare, i hvert fald hvad angår skattereduktionerne? Ja, der sker det diamentralt modsatte, og det er netop det, de radikale foreslår. Det radikale venstre foreslår, at der fortsat skal ske disse fradrag for renter, og hvad har det hidtil betydet? Det har hidtil betydet, at i takt med, at der sker disse stigninger i jord- og ejendomsværdierne, har man også kunnet belåne de stigninger, der er sket, hvilket igen har betydet en forøget rentebyrde og dermed et endnu større indirekte tilskud fra det offentlige, altså en endnu større støtte, havde jeg nær sagt, med modsat fortegn i forhold til den støtte, som det almennytt-